

[Henry Christensen.]

holdbar politik, så det bliver en varig bedre beskæftigelse og ikke en løsning skabt på et usundt og uholdbart grundlag. Udviklingen viser da, går jeg ud fra til glæde for os alle, nu fra uge til uge en klar bedring i beskæftigelsen, når de helt nødvendige hensyn til årstid tages i betragtning. Hvor der i januar var 30.000 flere arbejdsløse end i samme måned året forud, viser de foreløbige septembertal, at der vel nu kun er 10.000 flere arbejdsløse end i samme måned året forud. Det er endnu ikke tilfredsstillende, men det viser det rigtige og holdbare sigte i den førte politik. Havde man i foråret sagt nej til de gennemførte besparelser på statsbudgettet, sådan som oppositionen ville, og havde man — sådan som oppositionen også ville — sagt nej til en momsforhøjelse, efter at arbejdsmarkedet i februar havde afvist indfrysning af en dyrtidsportion, så havde Danmark efter vor opfattelse nu været bragt ud i en ny inflations- og betalingsbalancekrise, der havde haft de alvorligste følger for beskæftigelsen og for dansk økonomi i det hele taget. Derfor var det godt, det ikke skete.

Den stabilisering, som nu så tydeligt er på vej, ønsker venstre ført videre. Vi vil ikke have sat den produktions- og beskæftigelsesfremmende lempelse i penge- eller kreditpolitikken over styr. Derfor må der fortsat opretholdes en finanspolitik, der vel er langt mildere end under de senere års socialdemokratiske regering, men strammere end den, den socialdemokratiske opposition har foreslået. Det betyder en stærkere bremse end hidtil på stigningen i de offentlige budgetter. Hertil tror vi den nu anvendte budgetmetode, som venstre i mange år har foreslået, vil være en god hjælper.

Det andet afgørende led er den kommende indkomstudvikling. Vi ønsker, at der opnås de realindkomststigninger, der er basis for i produktions- og produktivitetsudviklingen. Derimod yder bytteforholdet ikke noget bidrag. Det er selvsagt blevet ringere som følge af devalueringen. Det var jo endda devalueringens dybeste mening. Men lige så klart er det, at indkomststigninger ud over, hvad produktionen kan afkaste, ikke er eller ikke kan være til gavn for nogen. De bevirker efterfølgende prisstigninger, der udhuler lønnens værdi; de tvinger, som vi så ofte har set det, til højere skatter, der også rammer

lønmodtagerne, og de forringer vor konkurrenceevne og dermed beskæftigelsesmuligheder.

Det er derfor de kommende måneders vigtigste økonomiske afgørelse at sikre en indkomstudvikling, der undgår de skadelige følger, jeg her har skitseret. I disse afgørelser er indflydelsen placeret på flere organer: regering, folketing, arbejdsmarkedets organisationer og erhvervene. Det betyder, at der også er fordelt et selvstændigt ansvar. Her er det efter venstres opfattelse afgørende at erindre sig statsministerens tilføjelse om, at dette ansvar ikke kan ventes begrænset ved indgreb fra regeringsside. Dermed er forhandlingsfriheden mellem overenskomstparterne og det dermed forbundne selvstændige ansvar og risiko klarlagt. Kun det selvfølgelige forbehold, at samfundet i givet fald må sikre livs- og samfundsvigtige forhold, må tilføjes.

Efter venstres opfattelse har regeringen derudover særlige opgaver i forbindelse med en nødvendig indkomspolitik. De parter, der under selvstændigt ansvar skal disponere, må kende de grundlæggende træk i regeringens politik og vurderinger. Heri er det kommende finanslovsforslag og de bemærkninger om finanspolitikken, som må ledsage dette, et vigtigt led. Andre led er forslagene om det forlængede avancementstop, som altså af indkomstpoltiske grunde nu trækkes vel til den yderste tidsmæssige grænse, som kan anses for forsvarlig.

Jeg vil gerne gøre den bemærkning til, jeg tror det var hr. J. O. Krag, der kritiserede de ændrede bestemmelser i forbindelse med rationaliseringsgevinster, at dette, at de ikke er omgivet af den lovmæssige begrænsning i forbindelse med avancementstoppen, betyder jo ikke, at de ikke kan komme forbrugerne til gode. Heldigvis virker der dog forhåbentlig samtidig på de fleste områder en betydelig konkurrence, og det må naturligvis med ind i den samlede vurdering.

For landbrugets vedkommende har regeringen som grundlag for de kommende drøftelser taget sit udgangspunkt i de nuværende ordningers finansielle rammer til trods for de nu yderligere forringede indkomstvilkår i landbruget.

I de kommende måneder skulle vi endvidere gerne nå til en tjenestemandreform. At den ikke kan gennemføres gratis, er alle